

Verslag reis Roemenië, Mei 2002.

De voorjaarsreis 2002 begon eigenlijk al in oktober 2001. Bij de reis werd er al een plan gemaakt hoe het dorpshuis in Maja opgeknapt zou kunnen worden. Er werd toen al geopperd dat plamuren en schilderen niet genoeg zou zijn. De elektrische installatie, voor zover je van zo een installatie kon spreken, moest vervangen worden. Om dat ook door de jeugd te laten doen leek geen goed idee. De tijd zou voor hen te kort zijn. Daarom werd besloten een extra reis te maken om die installatie aan te leggen. Ook konden we dan verf en andere benodigdheden meenemen die de jeugd bij hun werk nodig hadden. Dat was voor hen ook veel gemakkelijker bij de grens. De reis werd gepland in mei. De bus werd ingepakt. Verf, saus, kwasten en een complete elektrische installatie werden ingepakt. Overgebleven ruimte werd volgestouwd met kleding en gordijnen. Zoveel dat onze eigen tassen er nog net bij in konden. Op vrijdag vertrokken we, dat zijn: Henk Lamberink, Seine Welink, Jan Veltink en Jan Hans, al vroeg. We wilden op de eerste dag al een heel eind in Hongarije komen. Dat lukte, want we kwamen bijna bij Boedapest. Het leek goed te gaan. Sterker nog, het ging goed. De tweede dag waren we vroeg in de avond op de plaats van bestemming. Dat was dus op zaterdagavond. Op zondag gingen we naar de kerk en er werd gewandeld. Laat op de avond gingen we steevast naar buiten om met de zaklantaarn naar het sterrenbeeld de 'Grote Beer' te zoeken. We vonden hem niet, hij zal we te hoog hebben gestaan. Op maandag was het een Roemeense feestdag. Alles was dicht, ook de douane en daarom gingen we met Janos een reisje maken. We namen de toeristische route en kwamen door de mooiste dorpen van de streek. Soms kwamen we wat kippen of ganzen tegen, maar na een flinke toeter van Janos gingen die wel aan de kant. Op die ene na. De eigenaar heeft die avond waarschijnlijk kippensoep gegeten. De meeste veren waren er na de kennismaking met de Dacia wel af, want het was een grote witte wolk met veren toen we omkeken. (daar moet nog verantwoording voor worden afgelegd, redactie). Op dinsdag werd er begonnen met het werk in het dorpshuis. Henk Lamberink en Jan Veltink begonnen al vroeg en Seine Welink en Jan Hans moesten nog even naar de douane in Tirgu Mures om een stempel te halen. Bij het vat latex muurverf was geen bewijs dat het goedje niet giftig was. Ja, ja even. Dat ken je in Roemenië wel. We hadden het kunnen weten. Na een hele dag wachten hadden we nog geen stempel. De volgende dag terugkomen. Weer in Maja aangekomen zaten Henk en Jan V. al lekker bij de beheerder achter de palinka. Waar blijven jullie toch?, was de vraag. We zijn al bijna klaar. Een waarlijk opbeurende opmerking. De volgende dag begon al de vorige. Twee man aan het werk en twee man naar de douane. Aan het eind van de morgen hadden we de benodigde stempels en was het werk, voor zover wij dat konden maken, klaar. Na de middag moesten we naar de school waar we een paar jaar geleden sanitair hadden aangelegd. De directeur was er en nog enkele anderen die we al eens eerder hadden ontmoet. Ook stond er een gesprek met de burgemeester gepland. Deze man kennen we al jaren en er werden verdere plannen gemaakt. Het bezoek aan het speelgoedfabriekje moest ook nog gebeuren. Er was een bestelling gedaan en die haalden we die middag op. Alles werd in de bus gepakt en we realiseerden ons dat ons verblijf alweer bijna afgelopen was. Donderdagmorgen liepen we nog wat rond en zo tegen de middag namen we afscheid. Het reizen ging ons goed af en die dag passeerden we de Roemeens Hongaarse grens alweer. We gingen deze keer maar eens door Slowakije en Tsjechië. We reden langs Boedapest, Bratislava, Brno en Praag en sloegen ons kamp nabij Hannover. De laatste dag was zodoende een makkie. We waren al lekker op tijd thuis en werden blij verrast door de vrouwen en kinderen begroet. Het was een goede reis geweest.